

a aktivnější vyplnění volného času.

klub KC Krok (Rakovského ulice):

Vznikl roku 1995. Volnočasovou činnost pružně uzpůsobuje poptávce návštěvníků (diskuse s odborníky, filmový klub, house party, ...). Pracovníci tohoto klubu pomáhají klientům řešit obtížné životní situace, budují společně s klienty klubovou samosprávu a nabízejí víkendové a prázdninové výjezdy mimo Prahu. Otevřeno: Po, Út, St, Pá od 15.00 do 21.00.

klub "Garáž" s U-rampou (Zátěžská ulice):

Vznikl roku 1997 jako reakce na potřebu lidí z ulice - oni sami se podíleli na jeho budování. Nabízí volnočasové aktivity, poskytuje pomoc při řešení obtížných životních situací a od podzimu roku 1999 skupinu osobního rozvoje. Nejvýraznějším rysem Garáže je multikulturální soužití "nepřátelských" skupin v jednom teritoriu (např. skinheads a skateboardisté) a podpora samosprávných prvků (dobrovolníci z řad návštěvníků od roku 1998). Otevřeno: Po, Čt, Pá od 15.00 do 21.30.

Dětský klub (ulice Jordana Jovkova):

Provoz zahájen v červnu 2000. Jde o program pro děti mladšího školního věku převážně z disfunkčních rodin, včetně následné nabídky volnočasových aktivit. Na základě zkušeností s realizací výše uvedených klubů se ukázala potřeba pracovat i s mladší věkovou kategorií. V naší síti volnočasových klubů se začala tato cílová skupina pravidelně objevovat a koncipování společného programu pro různé věkové skupiny se ukázalo problematické. Současně jsme byli osloveni zastupitelstvem Prahy 12 Modřany s prosbou o pomoc při realizaci primární prevence u dětí nižšího školního věku.

Zkušebna

V prostorách Kroku se již od jeho vzniku nachází zkušebna. V současné době existuje stabilní okruh lidí, kteří zde se svými hudebními skupinami hrají. Nyní do zkušebny dochází 7 kapel, 6 z nich je schopno hrát na klubových koncertech.

Uliční práce

Cílovou skupinou je sociálně ohrožená mládež, která se z mnoha důvodů vyhýbá institucionální péči, jejím životním prostorem je ulice, převažuje u ní pasivní způsob trávení volného času, s rizikovými faktory (např.: sklon k delikvenci, experiment s drogou, ...).

Jedním z hlavních úkolů streetworkera je monitorování dynamiky života mladistvých na sídlišti a screening jednotlivých lokalit a dále přímá kontaktní práce mezi mládeží na ulicích, v jejich přirozené lokalitě.

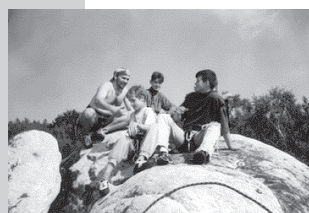
Jako zázemí a kontaktní místo pro terénní práci slouží od r. 1997 mobilní maringotka. V současné době je umístěna v lokalitě Na Beránku.

Byt pružné sociální intervence a pomoci

Byt pružné sociální intervence a pomoci představuje pomoc ženám, mladistvým dívkám a matkám v obtížné životní situaci. Základem je poskytnutí azylové formy umístění v bytě 3+1 v běžné bytové zástavbě. Na tuto instrumentální pomoc navazuje sociální pomoc (resp. intervence při řešení základních sociálních problémů - zaměstnání, bydlení), dále poradenské služby (zaměřené na zvládnutí obtížné živ. situace a na rozšíření sociálních dovedností) a terapeutická pomoc (při zvládání destabilizovaného emocionálního prožívání a projevů).

Probační resocializační program

Obsahem resocializačního programu je ambulantní skupina pro mladistvé pachatele, kteří navštěvují tento program v rámci alternativních trestů (tzv. přiměřených omezení). Jádrem programu je pravidelná docházka klienta na ambulantní skupinová setkání, která probíhají 1x týdně v rozsahu 2 hodin. Celková délka programu je 6 měsíců, tzn. cca. 25 skupinových setkání. Tato skupinová setkání (programy) jsou doplněny 2 víkendovými, výjezdovými programy a případnou individuální prací s klientem. Při práci se skupinou jsou aplikovány prvky skupinové terapie, socializačně výchovné práce a zátěžové pedagogiky.

pozor - nezapomeňte

první číslo časopisu OTEVŘENO vyjde zítra v pravé poledne, k dostání v distribuční síti festivalu - naši kolportéři, hlavní vstup, prodejna LP CD, ...

tiráž

OTEVŘENO 2000
- časopis festivalu OTEVŘENO JIMRAMOV 2000 - č. 0

šéfredaktor - Luboš Grégr; redakce - Tomáš Blažek, Tomáš Jun, Pavel Kocych, Tomáš Lavický, Meloun; grafická úprava a zlom - Atelier A.P.A.C.; foto - Martin Gall; distribuce - Evita; tisk - Tiskárna PRCHAL; adresa redakce - místní úřad 1. patro; redakční uzávěrka - 10. srpna v 18.45; náklad 500 kusů; redakční hot line - 0602 552 711

© - Klub Sluníčko - 2000

OTEVŘENO

ČASOPIS FESTIVALU OTEVŘENO JIMRAMOV 2000

Úvodník ouvodní

aneb Šplouchy už dočista

věkovitýho negra 0.

Tož vítajtě. Jedenáctka je takové pěkné špičaté číslo. Jako břitva. Nebo jako dvoubřitý holicí strojek O'Hall Filette, který hladce seřízne sedivějící strniště a zanechá za sebou zkrvavenou vráscitou tvář a jinou poušť. A tož nám tak přišlo poslední dobou, že se jaksí točíme dokola jak nějaké psisko za svojou oháňkou. Než se dostaneme k tomu, abychom začali dávat dokupy program festivalu, už je pokaždý víc jak z poloviny zaplněnej. Vono sice nejní vod věci vidět po roce známé tváře a poslechnout si oblíbené kousky, ale drobátko to zužuje prostor pro nové objevy a vůbec manévrovací prostor. Ou ou oušem koho vynechat, když každého by bylo radost znovu potkat a poslouchat. A tak jsme řekli sobě, že učiníme rázný řez a kdo byl na loňském plakátě, na letošním hoit nebude (eh, tedy, samozřejmě... s výjimkou ruin Jericha - ale když on ten pohled na slzy na zvrásněných tvářích starců opravdu není k vydržení). Tož tak, to bysme měli. Ono to zase ale nejní až tak horující - jména jsou sice jiná, ale tváře známé od minula se přece jen taky nějaké najdou. Abychom se ouplně dočista nevodřízli vod svezích kořenů. Šak von nás někdo vodřízne, až na to dojde. Uvidíme, jak říkal ten poustevník, co vylez po dvanácti letech z temné jeskyně do slunného dne. Bavte se dobře. ■

Váš
strejček Tom

obsah čísla 0.

úvodník	01
program	02
Krok	12
Sluníčko	14
comix	15
páteční program	16
mapa	16

informace o kapelách jsou dle dodaných materiálů nebo z jejich webovských stránek

neděle 20. srpna stará škola - vernisáž

Veronika V. Tydlitátová

Narodila se v Rokycanech 17.5.1959. V letech 1966-74 se v Lidové škole umění v Plzni věnovala kresbě, grafice, malbě, práci s kovem a keramice. V letech 1976-80 studovala na Střední průmyslové škole grafické v Praze grafickou úpravu tiskovin a propagační výtvarnictví. Účast na výstavách:

1967 - Londýn - výstava dětských výtvarných prací, 1967 - Montreal - EXPO'67, 1979 - Praha, Klub v Michalské - 1. výstava žáků prof. B. Mráze, 1980 - Praha, Chodov - 2. výstava žáků prof. B. Mráze, 1982 - Sedlec u Kutné Hory, katedrála Nanebevzetí Panny Marie - neoficiální výstava s Terezií Medkovou, 1988 - Soběslav - výstava Soběslavští a přátelé, 1991 - Beroun, 1991 - Hořovice - výstava Exil a království, 1991 - Regensburg - výstava Neus aus Pilsen, 1992 - Praha, galerie U Týna, 1995 - Plzeň, galerie Esprit, 1999 - Praha, minigalerie Národní dům Smíchov

Kontakt: Kollárova 324/III, 337 01 Rokycany, tel.: 0181-727135

úterý - pátek, 22.-25.8.

Divadelní a výtvarná dílna

Obě dílny proběhnou před samotným festivalem OTEVŘENO Jimramov 2000, výsledky práce budou na festivalu prezentovány. První informační schůzka je v úterý 22. 8. večer od 18.00 hodin v místním parku Bludník. Samotná práce bude ve středu, čtvrtek a pátek vždy dopoledne od 9.00 do 12.00 a odpoledne od 14.00 do 17.00 (18.00). Obě dílny jsou volně přístupné, je však potřeba se předem přihlásit. Uzávěrka přihlášek je 11. srpna. Přihlášku a doplňující informace si můžete vyžádat na následující adrese:

Klub Sluníčko Unijazz, Monseova 355, 592 31 Nové Město na Moravě, tel: 0616/615 606 nebo 0616/650 256, e-mail: tb@wo.cz nebo tomas.blazek@meu.nmm.cz

Divadelní dílna

vede Ivona Čermáková

Comedia dell' arte

Dílna bude veskrze praktická s trochou nezbytné teorie o tom, co je komedie dell' arte. Skrze poznání jednotlivých postav, jejich typického jednání a chování, se dostaneme k vytvoření vlastního minipředstavení (autorské dílo) tohoto typu, které předvedeme v rámci zahájení festivalu Otevřeno. Při výrobě masek, případných rekvizit a kostýmů budeme spolupracovat s výtvarnou dílnou. Účastníci dílny nemusejí mít divadelní znalosti ani zkušenosti, ale musejí být připraveni odhodit konvenční modely chování. Protože bude práce silně vázána i na pohyb, doporučuji oblečení válečného typu.

Mgr. Ivona Čermáková

Absolventka Divadelní fakulty Janáčkovy akademie muzických umění Brno, praxe v ZŠ i ZUŠ jako učitel lit. dram. oboru.

Výtvarná dílna

vede Denisa Vodičková – Pavlíčková

BATIKA A KAŠÍROVÁNÍ

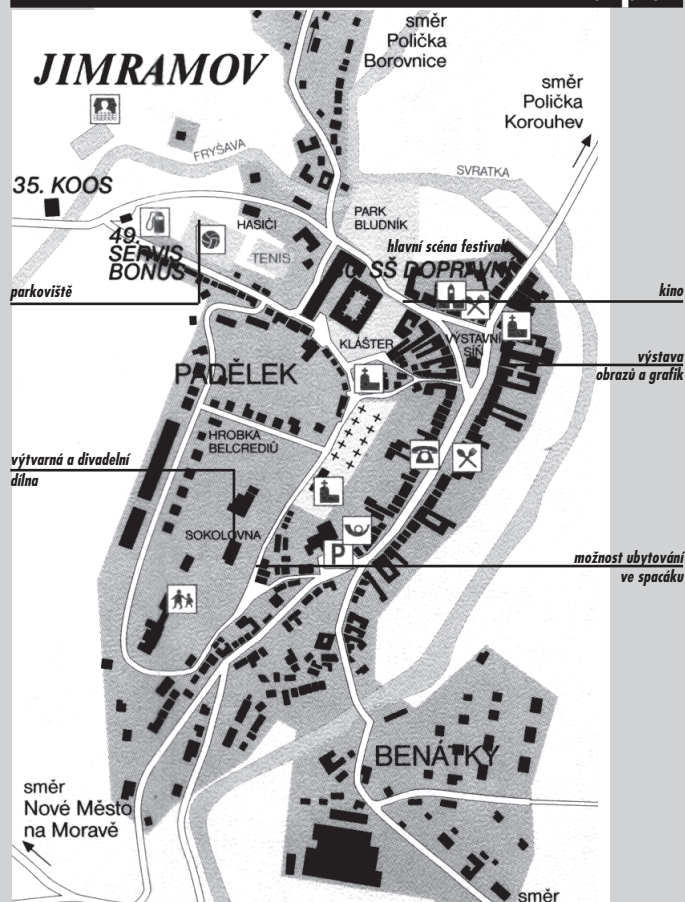
Dílna bude zaměřena na osvojení si různých typů oblíbené batiky (klasická, sypaná, vosková). Účastníci si s sebou přivezou trička, kalhoty, tašky a jiné – to, co budou chtít pobatikovat. Barvy a ostatní pomůcky zajistí organizátoři.

Technika kašírování bude spjata s prací divadelní dílny, pomůžeme jim vyrobit masky, naučíme se kašírovat do různých tvarů.

Denisa Vodičková

Absolventka střední školy uměleckých řemesel Brno, několik let praxe jako učitelka výtvarného oboru na ZUŠ (malba, grafika, keramika ...).

mapa

KOMUNITNÍ CENTRUM KROK

Východí situace

Projekt Komunitního centra Krok realizuje občanské sdružení Proxima sociale na modřanském sídlišti od ledna 1995. Toto centrum vzniklo díky podpoře Phare, MPSV a MÚ MČ Prahy 12. Projekt patří mezi první svého druhu, který byl v České republice realizován.

Region Prahy 12 byl pro realizaci zvolen proto, že má m.j. zajímavé demografické a biografické složení. Je zde asi 64 000 obyvatel, jedná se o relativně mladší věkovou strukturu s výraznou převahou věkové kategorie 10 - 19 letých a 40 - 44 letých (tzn. jejich rodičů).

Obsah a cíle projektu

Toto nízkoprahové zařízení nabízí psychosociální pomoc ohroženým dětem, mladistvým a jejich rodinám v čtyřech základních formách:

- 1, **nízkoprahové kluby** pro ohroženou, či neorganizovanou mládež regionu, jako alternativní nabídka trávení volného času, její aktivizace a korekce utváření životního způsobu,
- 2, **uliční práci** v rizikových lokalitách a s neorganizovanými skupinami dětí a mládeže,
- 3, **byť pružné sociální intervence a pomoci** - kombinovanou a krátkodobou pomoc ženám, mladistvým a matkám v obtížné životní situaci spojené se ztrátou či selháním bezpečného životního prostoru (domova, bytu apod.),
- 4, **odborné poradenství**, sociálně pedagogická a terapeutická práce s mládeží a celými rodinami.

Problematika jednotlivých částí

projektu

Nízkoprahové kluby

Základním cílem nízkoprahového klubu je vytvořit otevřený prostor s minimálními vstupními pravidly, který nabízí, spoluorganizuje, podněcuje vznik volnočasových aktivit. Pokouší se reagovat na potřeby návštěvníků a podporuje jejich iniciativu. Na tomto prostoru dochází k navazování kontaktů s návštěvníky, dále pak situačním intervencím. Součástí klubových aktivit je doprovodně podpůrný servis

Kde se vzalo Sluníčko?

Na počátku byla tma a nad vodami se vznášelo nekulturno. I kvůli synové lidští (tak mimochodem vznikl první pěvecký sbor), aby jim byl poslán nositel světla a duchovní obrody. Ale ještě si museli chvíli počkat. Nejprve totiž, abyste tomu rozuměli, objevil se jen hlas volající na poušti, agentura H&S jímno nesoucí. A volal a volal, až vyvolal vysočinský festival křesťanské a sprátené hudby, jakož i jiné kratochvíle. Tak tomu bylo na počátku.

Onoho jara (či snad podzim vládl tehdy nehostinnou Vysočinou?) zjevilo se dvě našeptávačů a že by koncert slovného troubadúra Mertý jakéhosi Vladimíra nebylo pryč od věci uspořádat a že by pryč stačilo zapůjčit razítko onen výše zmíněný symbol nesoucí. I stalo se. Toto stání předznamenalo mnohé následující - umělecký dojem převládá, však aktiva hmotná jaksi pasiv nedosahující.

Leč nebylo konce protivenstvím světa neuznalého. Báťuška Klaus metlu železnou na záda podnikatelův drobných až nepatrných dopadnutí nechaje platností glejtu registrace zvaného odebrati ráčil. Tré osířelých holátek krčky si ukrotit mohlo, jak vyhlíželo, kudy kam a jak pak z toho. I zjevila se na západě záře veliká, z kvočny nesmírné, přeslavné jméno Unijazz nesoucí, vycházející. Naše kukačky nebohé schouly se pod teplá křídla její a tak došlo k události, opěvované známou lidovou písní "Výšlo slunce nad Vysočinou, vyšlo sluníčko nad zemí českou (a moravskoslezskou)".

Takový byl tedy počátek pohádky a kdo by chtěl tvrdit něco jiného, nechť jest za jazyk přibit ke dveřím novoměstské opery a všichni af se mu vysmějí. A nezazvonil-li zvonec, jsou tam až dodnes. Howgh.

Krátká historie

Sluníčko - Unijazz

Klub Sluníčko-Unijazz Nové Město na Moravě byl založen počátkem roku 1993 jako součást a kolektivní člen Unijazzu (jeden z následníků Jazzové sekce, vedený Čestmírem Huňátem) s cílem "vytvářet prostor pro nekomerční kulturní aktivity, prostor pro lidi, kteří se chtějí spíše setkávat a sdílet než vymezovat a kteří raději tvoří než pouze pasivně konzumují". Až do začátku předminulého roku byl tvořen třemi Tomáši (Blažkem, Junem a Lavickým) a proměnlivým okruhem spolupracovníků, z nichž ti nejvytrvalejší se v lednu 1998 stali dalšími členy. Svoji činností navázal na agenturu H & S, která vznikla kvůli pořádání Festivalu křesťanské a sprátené hudby v Jimramově (dnes Otevřeno). Dalšími pravidelnými akcemi se staly adventní minifestiválek **Daňkovický bigbít** a dylanologické setkání **DylDanys**, konávané v květnu také v Daňkovicích. Letos by měl být obnoven novoměstský **Rockový bál**, který se v minulém roce poprvé po třech letech neuskutečnil. Na dva ročníky divadelního festivalu **Světě, div** se se zatím navázat nepodařilo. Z akcí, pořádaných během zářijového Týdne pro duševní zdraví (více viz Unijazz), vykristalizovala **Létající hospoda**, happening inspirovaný knihou G. K. Chestertona. Kromě pravidelných akcí pořádá Sluníčko příležitostné koncerty (např. pěvecký sbor Vocatus, sefardské písně Jany Lewitové a Vladimíra Mertý, pořad Poslední večere podle Leonarda skupiny Fénix, ...). Se stále větším ohlasem se setkávají **besedy**, **přednášky**, **cestopisné pořady** a další aktivity uskutečňované ve spolupráci s dalšími novoměstskými organizacemi sdruženými v projektu Řetěz. Vedle akcí pro veřejnost koná Sluníčko setkání pro své členy a přátele. Mezi již pravidelné patří **lednový víkend na Devíti skalách**, **únorové setkání pořadatelů festivalů** (Ondřejov, Lipnice, ...) v Telecím, **květnové Osmiřisovky** (pochoď po vrcholech přesahujících 8.000 dm nad mořem), **"meditační" pobyt v Krásném** v prvním červencovém týdnu, **výlet na Hornácké slavnosti** do Velké nad Veličkou koncem července, **Krásenské prasátko** v říjnu (drakiáda a pečení selete) a v listopadu **návštěva Šumperského bluesového festivalu**. Mimo to se konají členské videoprojekce a poslechová setkání a samozřejmě nezbytné schůze.

Jimramov - historický vývoj

Jimramov byl od roku 1537 městečkem s výsadami a úlevami robotních povinností a od roku 1585 samostatným panstvím se soudní pravomocí. Jeho vývoj byl negativně ovlivňován zejména požáry a povodněmi. Největšímu požáru v roce 1588 podlehl skoro celé městečko. V té době zde bylo kromě zámku s hospodářskými budovami a tří mlýnů 52 domů. Přesný počet obyvatelů z té doby není znám. Další vývoj probíhal zástavbou proluk mezi domy na náměstí. Dále v průběhu 17. a 18. století se zástavba rozšířila do Mostní ulice, ulic Dolní a Horní kolem cesty do Nového Města na Moravě. V 18. století postupovala zástavba domky v Hliníku, na Panské ulici a kolem řeky Svratky k Žabárně. Po třicetileté válce měl Jimramov 74 domů. Pro srovnání Nové Město mělo v té době 98 domů, Bystřice 124 a Kunštát jen 53 domů.

V polovině 18. století bylo v Jimramově 83 domů. (Rozsah této zástavby je zřejmý z obrazu Jimramova umístěném v Síní rodáků). Největší rozvoj městečka nastal v 19. století, neboť v roce 1840 má Jimramov již 195 domů a 1354 obyvatel, v roce 1850 již 1421 stálých obyvatel. Ve 20. století dochází k většímu stavebnímu rozvoji ve 30. letech a dále pak od 60. let, takže se počet domů zvyšuje na současných 315. Počet obyvatel však trvale klesá. Podle sčítání obyvatel žilo v roce 1991 v Jimramově pouze 900 trvale bydlících občanů. Spolu s místními částmi: **Benátky**, **Sedliště**, **Trhnice** a **Ubušín** žilo v obci 1287 trvale bydlících osob. To je nižší stav než před 150 lety.

Pramen - Josef Dobiáš: Jimramov - turistické vycházky po okolí

Ester

Styl: židovské tradiční písně

Lesík Hajdovský
Kateřina Hajdovská-Tlustá

zpěv, kytara
zpěv, rytm. nástroje

Sourozenci - dvojčata spolu zpívají a hrají asi od 7 let. V 15 letech zakládá Lesík své první hudební skupiny, kde Káťa zpívá a píše texty, zatímco Lesík komponuje, zpívá a hraje a vede skupinu. Nejznámějšími skupinami byly E.O.K., Švehlík, později Manželé a současně Lesík hraje také v Extempore. Ester vznikla v roce 1995. Dohromady vydali již 12 CD; Ester vydala nyní 4. CD u vydavatelství Rosa.

Kontakt: Kateřina Tlustá, Michnova 1626, 149 00 Praha 4, tel.: 02/24913792, 02/7912787, e-mail: tlustymartin@volny.cz

pátek 25. srpna:

Janek Jirků

Narozen v roce 1977. S divadlem začínal na gymnáziu a ZUŠ v Novém Městě na Moravě. Nyní studuje režii na katedře alternativního a loutkového divadla AMU v Praze. V letošním roce získal zvláštní cenu na Skupové Plzni za zpracování pohádky Živá voda podle Karla Jaromíra Erbena. Divadelním happeningem, na němž se podílel také jeho spolužák z AMU, zahajoval festival již v minulém roce.

Bez iluze

Pavel Křížovenský
Vojta Komárek
Michal Stančík
Lukáš Nemejovský

zpěv, flétna, foukací harmonika
kytary, lžice
bicí, perkuse
baskytara

CD Stereofonní dojem (Rosa 99)

Kontakt: Jiřka Rusová, Thákurova 3, Praha 6, tel.: 02/24310259, 02/20181655, 0603/86880541, e-mail: jirka@rosamusic.cz

Jakub Noha Band

Styl: písničkářský bigbít

Jakub Noha
Petr "Bubák" Bublák
Marek Štulír
Jan Noha

zpěv, el. kytara (Stratocaster)
el. kytara (Telecaster)
baskytara medvědobijka
zpěv, bicí a šlapací nástroje

Aktivně vystupují s vlastním repertoárem tak zhruba od poloviny 70.let. V počátcích dost často ve dvojici s Oldřichem Janotou ... Na začátku 80.let jsme sestavili s Vlastou Markem (perkuse) a Jirkou Kohoutkem (housle) trio s názvem NA PRAHU! ... Asi tak od 1984 na několik let sám. ... kolem r.1990 vzniklo trio, kde se ke mně přidali fenomenální houslista Slávek Forman a neméně fenomenální kontrabasista Jaroslav Kovář. Plodem naší spolupráce bylo album "Popelka jde na ples" (1991), kde se již jako host objevil můj bratr bubeník Jan Noha. Na "Popelce" je zkrácená verze NA PRAHU! a několik dalších písniček ... odešli Forman a Kovář, někdy koncem roku 1992 se přidal Jan Volný, vznikl Jakub Noha Band... natočili jsme album "Kde je ten ráj..." (1993), ... v roce 1995 "Tady někde" ... a v roce 1997 "NA PRAHU!". V květnu roku 1998 se přidal čtvrtý hráč, kytarista Petr Bublák řečený Bubák. Na začátku června 1998 zase odešel ze seskupení Jan Volný. Nahradil ho baskytarista liberecké skupiny Jarret Marek Štulír. Do Jimramova pravděpodobně přijedeme v tomto složení, ale není vyloučeno, že na basu bude hrát Dan Kozel, nebo že u bicích bude Vojta Noha, kteří úspěšně alternují s předchozími Markem a Honzou.

Koncerty jsou důležitě všechny, zvláště ten v Jimramově, ale je pravda, že jistou hrstostí mne naplňuje ještě i účast na akci "Krylonoce" v Novém Jičíně 7.7.2000.

Stylově jsme tak někde na rozhraní folku, blues a rocku a možná i něčeho tvrdšího. Od té doby, co je u nás Bubák, dostává to občas takový trochu jako Hendrixovský charakter. (tento popis je zkrácený a upravený text z http://music.taxoft.cz/jakub_noha)

Kontakt: Jakub Noha, Amforová 1885, 155 00 Praha 5, tel.: 02/22823715 - přes den, 02/5615112-večer, 0604/702829 - furt, email: Jakub.Noha@intax.cz, nebo naprahu@email.cz, http://music.taxoft.cz/jakub_noha

Pavel Jakub Ryba

Muzikant s tímto, pravda, velmi muzikantským jménem se narodil L.P. 1961 v Kutné Hoře. Teprve ve sedmnácti letech vstoupil do LŠU a poprvé hrál na hudební nástroj - kontrabas. Zlákala ho však basová kytara, navíc tu první zdědil po starším bratrovi. Všechny ostatní nástroje, na které pak hrál, si sám vyrobil. V letech 1981-82 spolu zakládá v Kutné Hoře spolu se Stanislavem Divíšem kapelu "Krásné nové stroje", s nimiž až do současné doby příležitostně vystupuje. Jeho styl hraní ovlivnili hlavně dva hudebníci - jeden český - famózní baskytarista Vladimír Guma Kulhánek, k němuž docházel i na hodiny, a druhý světový - Jaco Pastorius, zakladatel moderní hry na bezpražcovou basu. V roce 1984 dostal P. Ryba první nabídku do tenkrát nejznámější jazzrockové skupiny - Jazz Q Martina Kratochvíla. Po jejím rozpadu měl angažmá v Jazz Fragmentu s Janou Hruškovou, v Combu FH, ve skupině Marsyas, hrál s Petrem Novákem, s Mirkou Krivánkovou v Urfaustovi, se skupinou Dobrý večer Kvintet, s Hanou Zagorovou, Pavlem Bobkem, v triu s Janou Koubkovou a Zdeňkem S. Dvořákem. Od roku 1991 má svou vlastní skupinu Mind The Step s P. Maláskem, P. Venkrbcem, Z. Blažkem, J. Hlavou a T. Brožkem, s níž natočil CD a podnikl turné po Evropě.

V současné době Pavel J. Ryba & M.T.S. - Art Ensemble prezentuje styl, ve kterém se pojí jazz, rock, klasická i populární hudba. Hraje variabilně (sólo, duo, trio, kvartet, kvintet až Symfonický orchestr. Specializace na bezpražcovou basu, charakteristický zvuk, nenapodobitelný styl, perfektní technika, velká energie a radost z hraní je to, co přináší posluchačům fantastický zážitek.

Kontakt: U Kamene 138, 284 01 Kutná Hora, tel.: 0327/513609, 0603-801688, e-mail: ryba@ramzes.cz, <http://www.ramzes.cz/ryba.htm>

Precedens

Martin NĚMEC
Tadeáš VĚRČÁK
Pavel NEDOMA
Petr KOHUT
Miroslav TUREK
Petr KOLÁŘ

klávesové nástroje, zpěv
kytara
klávesové nástroje
basová kytara
bicí nástroje
zpěv

Po delší odmlce přichází skupina Precedens s velmi ambiciózním projektem. Duchovní otec kapely - Martin Němec (na kontě má přibližně sto tisíc prodaných nosičů s Precedens a dalších sto tisíc s jinými svými projekty) sestavil partu vynikajících hudebníků a připravil s ní kolekci písní v interpretaci Petra Koláře. Materiál Němec natočil ve vlastní produkci v nahrávacím studiu a výsledek nabídl mezinárodnímu vydavatelskému Warner Music. Vedení českého zastoupení tohoto mezinárodního gigantu se rozhodlo se skupinou uzavřít exkluzivní smlouvu na tři alba. Precedens se tak stal první aktivitou Warner Music na našem území (!). První z plánovaných tří alb má název "La, La, Lá" a vyšlo v říjnu 1997. V září vyšlo SP s písní "Horký odpoledne", která se dostala dva týdny po nasazení mezi dvacítku oficiálně nejhranějších hitů v rádiích. Titulní píseň La, La, Lá se realizovala i jako výpravný videoklip a je k vidění ve vysílání TV hudebních a zábavných pořadů. Posléze kapela připravila i koncertní podobu repertoáru, ke kterému připojila též řadu hitů z předcházejících let a který byl v létě r. 1998 k vidění v ČT. Současná podoba Precedens se opět vyznačuje vysokou profesionalitou. Na rozdíl od dob minulých (spojených především se jmény Báry Basikové a Jana Sahary Hedla) se však pojetím přiklání k rockovějšímu výrazu. To samozřejmě souvisí i s výběrem sólisty Petra Koláře známého i ze spolupráce na koncertech a nahrávkách L.Bílé, jehož "barevný" hlas suverénně zvládající i neuvěřitelně vypjaté polohy se stane pro mnohé velkým překvapením. V období května 1999 vyšlo u W.M. Kolářovo první sólové album s mnoha hosty. Na toto album pak Kolář navázal na podzim 1999, kdy vyšlo jeho druhé sólové album Kocáb, Kolář, Kympl. Další posílou kapely je vynikající kytarový virtuóz Tadeáš Věřčák (Půlnoc, Garáž, Načeva), který má mimo jiné také zkušenosti i z nahrávacích studií a koncertů v USA. Repertoár kompletně pochází (jak po hudební tak textové stránce) z dílny Martina Němce.

Kontakt: Lucie Nykodymová, Vřesová 676/2, 181 00 Praha 8 - Trója tel: 0602-252517, e-mail: lsp@telecom.cz

Divokej Bill

Václav 'Vašek' Bláha
Miloš 'Jurda' Jurač
Roman Procházka
Štěpán Karbulka
Martin 'Pecan' Pecka
Adam Karlík

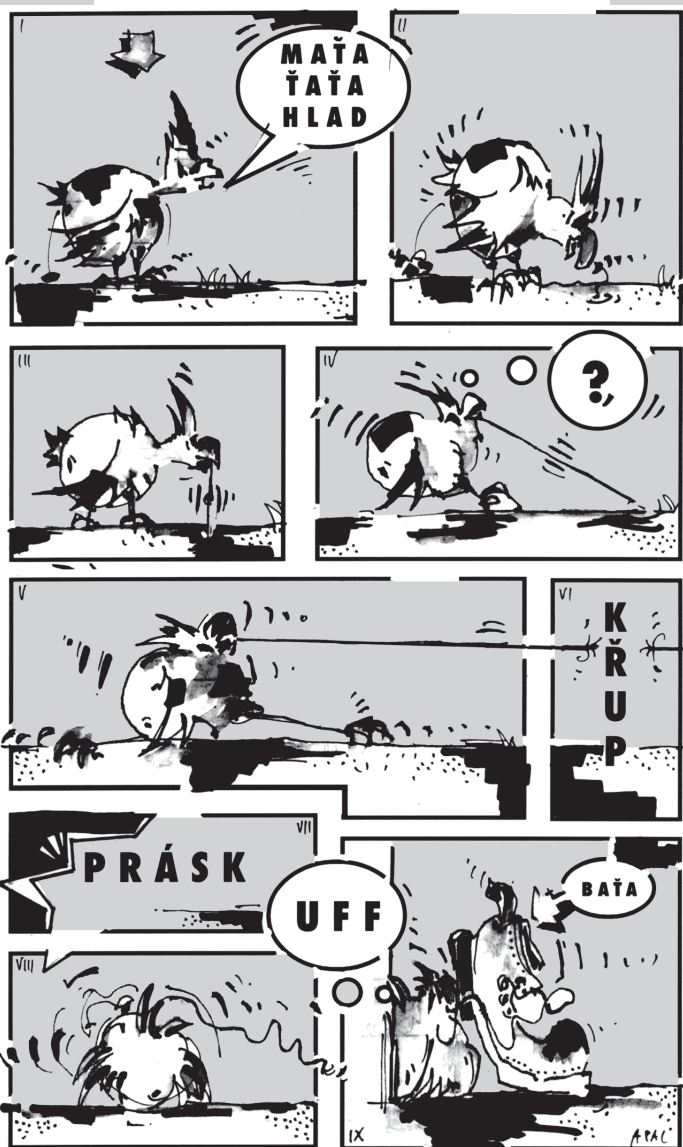
kytara, zpěv
basa, zpěv
akustická kytara, voheň
zpěv, megafon, voheň, tanec
akordeon
fousle

str. - 4

comix

kreslí a píše - dyslegik a dyzgrafyk

KUŘE - LOVEC

KUŘE - ČTENÁŘ

str. - 13

Tomu muži začaly krvácet rány. Začal pít. Jeho žena také začala pít. Jen syn, který je dovedl do města, kde začali žebrať, věří otci, že byl v koncentráku, a zastává se ho proti matce. - Dosud mladá Marie žebrať s dítětem v náručí. V psychiatrickém ústavu jí jeden student řekl, že má úsměv Giocondy a že jí ostříhají vlasy. Teď ty vlasy noci s sebou v tašce. V nemocnici jí dávali injekce, aby neporodila. Utekla odtamtud těhotná. - Jedna žena ke Sruklikovi přivedla Cikány, s nimiž byl muž kdysi v koncentráku. Ráno před Sruklikovou smrtí za ním přišla jiná žena a on ji vyprávěl o holubičkách. - Noci žebračků jsou plné strachu a překvapení. Stařena z rozpadlého domu se chystá na každodenní noční halucinace, kde se setkává se svým mrtvým mužem. Shání pro něj přes den jídlo. - Kapitola VII. Kouzelná flétna. Na smutném bleším trhu lidé prodávají to, co jim zbylo. - Ulicemi projíždí na vozíku dívka se zobcovou flétnou. - Kapitola VIII. Hranice státu Izrael. Kdysi uslyšel Abrahám hlas. Všechno opustil a šel. Kudy prošel, tam byla hranice státu Izrael. - Nuzáci na skládce sbírají odpadky. Starý muž jich má na dvorku takovou hromadu, že se někdy ani nemůže dostat vrátky dovnitř. Papír odváží do světa, ostatní mu zůstává. Jeho dvorek je jeho stát Izrael. Ochrunou stařenu, kdysi prý velmi bohatou ženu, veze na vozíku demontní mladík. Pokřikuje na ni pomatený stařík, tvrdící, že je to jeho manželka. A to se odehrává den co den.

- Kapitola IX. Železná postel. Zima ve městě. Zasněženými ulicemi vleče žebrač na vozíku železnou drátěnku.

- Kapitola X. Ptáčí parlament. Podle autorova snu se zpustlé město s rozpadlými a bouranými domy mění ve hřbitov (křesťanský i židovský). Na náhrobcích jsou podobizny mrtvých. Některé z nich už mizí pod vlivem času, jiné jsou zničeny. Šťastný „holubář“ Sruklik kdysi zamával rukama a řekl: „To je celý můj život...“

Svatý grál

- Monty Python

Monty Python and the Holy Grail

Velká Británie	1975, 89 min.
Režie	Terry Gilliam, Terry Jones
Scénář	Monty Python
Hudba	De Wolfe, Neil Innes
Kamera	Terry Bedford
Hraji (další),	Graham Chapman (král Artuš a další), John Cleese (Sir Launcelot a Eric Idle (Sir Robin a další), Terry Gilliam (stařec ze 24. a Patsy), Terry Jones (Sir Bedevere a další), Michael Palin (Sir Galahad a další), Connie Boothová (čarodějnice), Neil Innes (Minstrel a další).

Jak daleko doletí naložená africká vlašťovka? A jak daleko její evropská příbuzná? Může strašlivá krvelačná obluda vypadat jako neškodný králik? Lze pouhým vážením odhalit čarodějnic? Může být znalost vaší oblíbené barvy otázkou života a smrti? Jak se používá Svátý granát?

A tohle je jen malá část absurdních problémů, s nimiž se musel legendární král Artuš vyrovnávat téměř denodenně. Přesně tak, ten Artuš, jemuž Jezerní paní podala bájný meč Excalibur a jehož rytíři Kulatého stolu hledali svatý grál. Jeho notoricky známý příběh tvoří jeden z důležitých pilířů anglosaské kultury, v nejrozličnějších obměnách se vyskytuje v knižní i filmové podobě, přičemž jednu z nejgeniálnějších verzí a nejspíš nejlegračnější má na svědomí humoristická skupina Monty Python.

Kdo viděl alespoň některé jejich televizní seriál Monty Python's Flying Circus, vyznačující se rozkošatým smyslem pro absurdní humor a ochotou dělat si srandu z čehokoliv, asi tuší, že v jejich podání dostala úctyhodná legenda pořádně na frak. Taky že ano.

Pravda, některé základní rysy artušovské pověsti zůstaly shodné, ale jinak se jedná o dílko skrzskrz pythonovské (myslím, že už se to dá brát jako terminus technicus) od báječně ujetých dialogů přes pošukální postavy až k recesistickým vstupům do děje. Chrabří hrdinové se na svých poutích musí potýkat s trojhlavým obrem, strašlivými rytíři žikajícími ňy, zabíjácem králíků a totálně prudícími Francouzi. Občas se jim sice naskytne příležitost si strastiplný quest trochu zpříjemnit, jako když se například cnotný Galahad octne v klášteře plném nadřezaných mladých jeptíšek, ovšem neodkladná povinnost je nakonec stejně vytáhne na další cestu. Děj je vlastně sled výborných scének, z nichž drtivá většina je prudce zábavná. Například v mé oblíbené epizodce chrabří Lancelot omylem brutálně zmasakruje asi polovinu svatebních hostů, vesměs nevinných lidí včetně žen a pak se neodolatelně suše omluví. Podobných vypečených scén je tu ještě celá řada. Monty Pythoni se, jak se to později stalo v jejich filmech zvykem, objevili v celé řadě nejrozličnějších rolí. Terryho Jonese opět neminula ženská postava, Terry Gilliam se moc výrazně neprojevoval a John Cleese byl v roli přísného Lancelota přímo okouzlující.

Křivka zábavnosti se samozřejmě pohybuje velmi vysoko a má setrvale neklesající tendenci. Některé stupňované vtípky jako třeba ten s vlašťovkami jsou už téměř smrtící. Fanoušky Monty Pythonů by také měla potěšit zpráva, že titulky dělali stejně jako u jejich skečů z „Létajícího cirkusu“ Petr Palouš, což dozajista značí dobrou úroveň. Některé památné hlášky se tak trochu změnily, pokud se alespoň dobře pamatují na verzi, jež šla u nás v televizi, ale jinak jsou titulky tradičně výborné.

Nápad uvést Svátý grál do kin je bezesporu vynikající, a lze jen doufat, že nezůstane pouze u něj. Fenomén Monty Python má myslím u nás dost slušnou popularitu na to, aby například Život Briana nebo Smysl života patřily k velmi navštěvovaným filmům. A teď už byste samozřejmě měli přestat číst a co nejrychleji vyrazit někam, kde Svátý grál dávají. Sice takových míst nebude mnoho, ale určitě se vám to vyplatí.

Hogden

Honza 'Kiska' Veselý	bici
Honza 'Jack' Bártl	banjo

Pub-rocková kapela věrná svému jménu, která loni vyhrála kdejakou soutěž. Čerstvě CD "Propustka do pekla".

Kontakt: P. Fořt, tel.: 0203-621363, 0602-202655, e-mail: divokejbill@post.cz, <http://www.divokejbill.cz>

Kaderus Blues

Styl: blues

Vladimír "Kid" Moravec	zpěv, basa, akust. a slide kytara
Petr "Kopčem" Směkal	zpěv, kytary, havajka, perkuse
Roša Roret	vokál, klapy a dršťky, perkuse
Zdeněk "Sam" Frýbort	vokál, bici, velký buben, perkuse

Kapela vznikla v roce 1994 z muzikantů, kteří se vzájemně setkávali v kapelách už bezmála 25 let. Muzikanti se vrátili k základům a vzorům, podle nichž začínali. Blues začlenili do názvu proto, aby bylo jasné, co parta produkuje.

Repertoár staví na elektrickém blues a rhythm'n'blues a skladby upravuje do vlastní podoby. Využívá také akustické nástroje, slide kytary, perskuse, hřmotítka a velký buben. Z každé skladby se snaží vytáhnout to nejpodstatnější a vlastními prostředky to předložit posluchači. K tomu přidává vlastní skladby dvojice Moravec, Směkal s náměty básníka a dvorního textaře R. Berana.

Síla party je v živém vystupování a sedí ji menší prostory, dovolující kontakt s posluchači, pohodu a odraz. Vydávání nosičů není snahou kapely, v roce 96 bylo natočeno demonstrační minialbum, sloužící propagačním účelům.

Kontakt: Zdeněk Frýbort, Holandská 7, 571 01 Moravská Třebová, tel.: 0462/316251 privat, 0461/541774 zam., e-mail: zfrybort@iol.cz

sobota 26. srpna:

DE FACTO MIMO

de facto - ve skutečnosti, vskutku, vlastně, opravdu
mimo - vedle, jinde, za rohem, v Brněnské ulici č.15

De Facto Mimo je občanské sdružení a studio, vzniklé z potřeby a přetlaku. Z potřeby divadelnické i jiné činnosti a přetlaku nápadů nejrozličnějšího druhu. V okamžiku, kdy jsou stávající instituce již naplněny či vyčerpány, případně se ubírají k jakémusi mytickému kyženému cíli větší či menší oklikou, je potřeba sáhnout do vlastních šuplíků a kapes, a vytvořit prostor k uskutečňování vlastních nápadů. Tak vzniklo studio De Facto Mimo. Místo nejen v Brněnské ulici č. 15, ale i v mozkových a srdcích jeho zosnovatelů.

Považovat DFM za prostor v Brněnské ulici je správné, ale nikoliv úplně. DFM je všude tam, kde jsou jeho zakladatelé a členové sdružení. Před DFM si nemůže být nikdo jist, zvláště je-li šikovný, talentovaný a připadá si tak trochu mimo. Nikdo, pokud umí na něco hrát, píše, tančí, maluje, šije, truhláří nebo má doma přebytečnou židli, nemůže počítat s tím, že zůstane DFM ušetřen. DFM nechce být vázáno na jediný prostor, ale hodlá vycházet do ulic a hledat další prostory vhodné k provozování jak divadla, tak dalších činností.

De Facto Mimo vzniklo jako snaha o dění, o činnost, o vytváření událostí, na které se nezapomíná, přičemž logickou počáteční snahou je využít veškerých vlastních zdrojů a oslovit především myšlenkově spřízněné přátele a kolegy z blízkého okolí. Z názvu De Facto Mimo je patrné, že studio se samo umístilo někam mimo čas a prostor, mimo centra a hlavní proudy, přičemž se ovšem nikdy nebude štitit sahat a z různých časů, prostorů a proudů si tu a tam něco vypůjčit. Kromě tohoto umístění "opravdu mimo" je ze zkratky DFM patrné i další klíčové slovo: deformace. Tím si studio zajišťuje právo veškeré půjčené myšlenky a nápady deformovat k obrazu svému a přitvářet si tak svět, aby byl hezký k životu, čili aby se na něm něco pěkného a zajímavého dělo. Pokud se Vám v hlavě od slova "mimo" samovolně odvodí mimika, mimos, pantomima či mimézis, jste jako stvoření pro DFM. Slova "Mimo" z názvu studia může být dokonce považováno za zcela samostatný svět, ve kterém naše studio existuje, a ve kterém je možné vše, do čeho se odhodláme pustit a co se nám přes nejrozličnější úskalí podaří realizovat. "De Facto" v názvu pak zaručuje, že ono "Mimo" je miněno opravdu, a je svým způsobem skutečné. A bude tím skutečnější, čím odhodlanější do jeho vytváření pustíme.

Tři body z programového prohlášení:

- De Facto Mimo je divadlo a to komorní i pouliční. Je to kejkliřství a komediantství ve starém duchu, i v duchu zcela novém, často nečekaném i pro nás samotné.
- De Facto Mimo je hudba a to živelná i ukliďující, hudba pro žaludek i pro duši.
- De Facto Mimo je prostor pro vytváření nečekaných skutečností a vymyšlených nápadů. Je to svět někde za rohem, pod věží nebo pod čepicí, kde se můžete celý večer, den nebo víkend divit, že některé věci opravdu existují.

De Facto Mimo Jihlava - Voda na kafe

Martin Kolář
režie
hraji
výtvarná spolupráce
technická spolupráce
produkce

Voda na kafe
Milena Hurajová
Eva Čurdová a Petra Kodysová
Jiří Varhaník
Robert Kafka
De Facto Mimo Jihlava

Hra o byte, kde kukacky kukají nepravdivě... o živote, který je přitazlivý jen přes klíčovou díрку... o tom, že někteří duchodci si nechají jenom popovídat... o tom, že ta stará pani je nějaká divná ...?...

Timudej

Style: popcore

Tomáš Jandura
Josef Landergott
Eliška Zoulová
Míša Fojtová
David Göttlich
Pavel Horák
Tomáš Fleišer

basová kytara
bicí
zpěv
zpěv
klávesy, zpěv
kytara, zpěv
kytara, zpěv

Kapela vznikla v roce 1995 v Černošicích z party dlouholetých přátel. K základní sestavě se postupně připojil klávesák a dva diví vokály. V roce 1998 společně založili občanské sdružení H.Z.D.S. Timudej a pod touto hlavičkou pořádají různé kulturní akce, festivaly a akce pro děti. Za zmínku stojí především první velký jarní hudební a divadelní festival v Roudnici nad Labem, který připravují společně s YMCA Krabčice nebo také tábor pro předškolní romské děti. V Praze a okolí kapela proslula především pořádáním multimediálních show s názvem Deltavarieté. Natočili krátký film, který vypovídá o jednom jejich netradičním výletě. Sami si vydali tři nahrávky a v současné době připravují vydání oficiálního alba.

Kontakt: Tomáš Flejšer, Konstantinova 1482, 149 00 Praha 4, tel.: 0606-309 391; 02-791 26 85, mail: hzds.timudej@seznam.cz, http://musicserver.cz/skupina/Timudej

Marcel Kříž

Style: písničkář

Jako písničkář funguje 10 let. Prvá vystoupení v Divadle Jiskra v roce 1990. V roce 1993 členem blues-folkového sdružení Trio Session, vystupování na Divadelní Lipnici. V letech 1996 až 1998 členem Vražď v Čínské čtvrti, kapely hrající psychedelické blues, jako autor textů, zpěvák, kytarista, klávesák a hlukotvůrce. Od roku 1998 opět jako písničkář s elektrickou kytarou, občas doplněn náhodnými příchozími muzikanty, účastník Dylan Days v Daňkovicích a Zahrady písničkářů v Kuřimi.

Kontakt: Sobiňov 109, 582 62 Sobiňov, tel.: 0453-694996

Čtyřlístek

Lenka Bláhová
Martin "Máca" Matzek
Láda "Jůdů" Faigl
Tomáš "Anfa" Kundl
Josef "Píny" Faigl

zpěv, vokály
6ka, slide, zpěv, vokály
12ka, liže, zpěv, vokály
kontrabas, kontrazpěv a kontravokály
the walcha, harmonika, tenor flétna, tenor sax, tam tam a vokály

Teplácká kapela zpívající spirituály a folkové písničky, MC "Vidim to černě".

Kontakt: Lucie Dlouhá, K.Čapka 6, 415 01 Teplice, tel: 05-42510314, 0602-431618, e-mail: dlouha.student@jamu.cz

Traband

Style: dechno

Jarda Svoboda (Otcovy děti, Zuby nehty, Naholou 25)
Jana Modráčková (Zuby nehty, Klec)

klarinet, zpěv
trubka, zpěv

str. - 6

rozsáhlý „komentář“ či spíše monolog samotného autora. Ten je stylizovaný jako řeč k nenarozenému synovi, přičemž inspirací k této formě byl skutečný případ. („V Kišiněvu žije žebrák, který celé dny chodí po ulicích a mluví k nenarozenému synovi. Dítě se mělo narodit před dvaceti lety, ale dívka, která je čekala, potratila. Od toho dne se změnil mužův život: přišel o rozum.“) - Aristakisjan žil mezi těžce zmraženými žebřáky a zcela se s nimi ztotožnil. V deseti kapitolách vypráví o neuvěřitelných osudech mnoha z nich. Zároveň prosazuje svou myšlenku, vycházející zejména z evangelia a ze zásadního odporu vůči „systému“. Nejde tu bezprostředně o vzpouru proti komunistické ideologii, která ovšem především dostala většinu žebřáků tam, kde jsou, nýbrž o existenciální odpor vůči civilizačnímu marasmu. Podle Aristakisjana i ten nejbídnější z bídných je šťastný, protože existuje mimo „systém“, a je tudíž svobodný. Žebřáci žijí v úplně jiném světě, kde neplatí měřítka lidí, chodících okolo nich. -

V díle rozhodně nejde o realistické postižení daného stavu, i když jeho obraz je ořesným svědectvím, nýbrž právě o „náboženský“ či filozofický přesah. V hutném textu, který je sám velmi zajímavou literární prací, se odráží autorova zkušenost s vírou a s křesťanstvím. - Snímek z rodu Bunuelových filmů Země bez chleba nebo Zapomenutí je originálním uměleckým i lidským činem. Byl oceněn na několika festivalech, získal mj. Cenu Wolfganga Staudteho na Fóru mladého filmu v rámci 44. MFF v Berlíně 1994, a byl uveden za účasti tvůrce mimo soutěž na XXIX. MFF v Karlových Varech.

Scény z německého italského velkofilmu Quo vadis?. Řím, roku 28 po ukřižování Krista. Císař Nero postavil křesťany mimo zákon. Vojáci je hledají po městě, mučí je, vláčejí v aréně za vozy a předhazují lvům. - Kišiněv, rok 1990 po narození Krista. Otec vede monolog ke svému nenarozenému synu. Město je plné zmražených žebřáků, kteří tu žijí svůj bědný a přesto svobodný život.

- Kapitola I. Nocleh a osázení. Stavební stroje bourají domy i nužné chatrče. „Obyvatele násilím rozvezou a zavrou v útulcích, kriminálech a blázincích.“ V neuvěřitelně bídné kolonce žije žena, která už čtyřicet let leží na zemi na jednom místě. Tehdy tady čekala na ženicha, který nepřišel. Ustlala tu pro dva a ulehla. Řekla: „Už čtyřicet let bojuju sama proti systému. Ležím a žebřám o naději.“ Starají se o ni sousedé. Deset kroků od této stařeny žije hadrář se ženou, kterou našel na ulici. Lisují hadry a prodávají je. Sbírají i šaty po zemřelých a vrší je na hromádách. Hadrář řekl: „Z těch věcí se učím.“ - Ulicemi projíždí invalidní vozík s dívkou, hrající na zoubcovou flétnu.

- Kapitola II. Život v močálu. Nedaleko od ležící ženy žije v díře v zemi dementní mladík, který utekl z blázince. Nikdy nevyhlédá, nemluví, ani nepracuje. Lidé z okolí mu dávají jíst. Muž se bojí, že ho chytnou a odvezou zpátky do nemocnice. - Uprostřed kolony je obrovská louže, spíše malý rybník. Okolo něj a v něm se popelí nahé děti. Lidé se přes „močál“ pohybují v holínkách, nebo po nastavených prknech. V chatrčích žijí jen děti, starší lidé a pár matek. Dospělí odjeli za výdělkem, nebo jsou ve vězení, či na nucené léčbě. Jednu stařenu našly děti v zimě ve městě. Ležela na chodníku opilá a přimrzlá k asfaltu. Teď dětem stále dokola vypráví o svém muži.

- Kapitola III. Jazundokta. Svatý Jiří. Muž v neckách. Během doby přišel hadrář o obě nohy, jak to předpovídal. Jeho družka ho nese v náručí po ulici. - Beznohého chlapce veze matka na místo, kde žebrají. Nejsou tu sami. Okolo nich jsou další mrzáci, často děti. - Na ulici zabloudí slepý a chromý bezdomovec. Lidé okolo něj sledují, jak marně hledá cestu po zatraseném chodníku. - Beznohý invalida v primitivním vozíku žil dlouhá léta v neckách, v nichž ho matka chovala; jen k nim později přidělali kolečka. Teď má jiný vozík. Pokusil se v neckách o sebevraždu: šel po schodech ze sedmého patra. Necky se rozbily, on přežil. V jeho vozíku je prý místo pro dva. Jednou v zimě ho k sobě vzala na noc nějaká žena. Ale on ji ráno opustil. - Mezi žebřáky u kostela je muž, který nemá dlaně, ani chodidla. Pohybuje se po podložených kolenou. Každý den mu trvá dlouho, než se dostane na své místo. Je však soběstačný. Žebřáci říkají, že má místo rukou svíce. Ještě před nedávnem pracoval na poli. Pak ho kvůli jedné ženě hodili mezi otáčející se mlýnské kameny. Přemýšlí, co dělá ta, kterou mu vzali. Má ho ještě ráda? Tento mrzák, Svatý Jiří, řekl, že je šťastný... - Jiný beznohý, Car Osvald, se zkušeně řítí po ulicích na svém vozíku; odráží se a „kormidluje“ dřevěnými špalíky s rukojeťmi. Dovedně se vyhýbá autům. - Každé ráno chodí na tržiště shrbená stařena, Jazundokta. Sbírá zbytky do bedny, kterou ustavičně vláčí za sebou. Kdysi dávno si prý dávala libat od mužů nahá záda. Ženou se stala v kriminále. Jejím prvním byl její kat. Před evakuací bestiálně vraždili vězně. Jeden člověk v uniformě ji brutálně vrazil mezi nohy revolver, ale ten selhal. Muž ztratil odvalu; byla mu hanba. Jazundokta ho politovala a on ji vyvedl ven. Při bombardování byl muž roztrhan na kusy. Stařena údajně schovává jeho hlavu ve své nerozlučné bedně, již denně vláčí ulicemi.

- Kapitola IV. Car Osvald. Beznohý muž bydlí v kolonce. Každý den odtud odjíždí na vozíku „do práce“. - V davu na ulici se potácí mladík, který vyšel z vězeňské nemocnice. Ztratil tam pohybovou koordinaci. Sbíral pro svého slepého otce, který byl ve vězení, léčivé byliny, a házel mu je přes osnatý drát. Tak ho také zavřeli. Byl s otcem v jedné cele. Jeho propustili, otec zemřel. U tohoto žebřáka se zastaví mladý milicionář a pošle ho pryč. - Car Osvald se vrací do kolonky, odkud právě vynášejí mrtvého starce. Ženy kvílejí. - Kapitola V. Uzdravení slepce. Mezi mrzáky jsou také epileptici. Stali se obětí experimentu, při němž jim operovali mozek a zbavili je paměti. - Tlustý slepý chlapec se zkušeně pohybuje po autobusovém nádraží a dotěrně žebřá na kolemjdoucích drobně. Myslí si, že všichni lidé jsou slepi, tak jako on a jeho rodiče, a také, že všichni lidé, kromě něj a jeho otce, jsou ženy. On je mrzák, protože se narodil jako muž. Uprostřed dne se celá rodina sejde na lavičce v parčíku. Rodiče se do sebe zamilovali před dvaceti lety, když byli v psychiatrickém ústavu. Měli být sterilizováni, aby nemohli mít děti. Podařilo se jim utéct přes plot. Narodil se jim slepý synek. Ani matka, ani otec netuší, že chlapec má své tajné místo, kam vždy schová pár mincí, než jim odevzdá „výdělek“.

- Druhá část. Další scény z historického německého filmu. Vojáci bučící Ježíše Krista, padajícího pod křížem. Ukřižování mučedníků. Johanka z Arcu v plamenech. - Kapitola VI. Srulik. Hlad. Noční život žebřáků. Jedním ze šťastných bídníků byl Srulik, který už umřel. „Žil na půdě a holubi mu létali do okna. Jedli z jeho talíře a spali mu na obličejích a mezi nohama. Srulik nepoužíval peníze a neměl penzi. Bral k sobě uprchlice z věznic a z nucené léčby. Ženy mu nosily zrní, chleba a víno. A on jim vyprávěl příběhy a učil je řeči ptáků.“ - Stařec vláčí v rozbitém vozíku těžké trámy z bouraček domů. - Když Srulik zemřel, vylomili strážci pořádku dveře, aby zatklí přítomné ženy. Jedna ukryla pod šaty bílého holuba a vyskočila z okna. Když pak převrátili její tělo, vylétl holub se zkrvavenými křídly. - Další žebřák se na ulici hádá se svou ženou. Jako dítě byl v nacistickém koncentráku. Pomohl mu odtud německý lékař. Teď chtěl, aby mu přidělili byt. Ale po čtyřech letech mu doklady neuznali, protože na nich scházelHimmelův podpis.

str. - 11

Barová kapela. Kdysi vokální kvintet Jonáš (jednoznačný vítěz pražské Porty následně diskvalifikovaný kvůli duchovním textům, nahrávky ROSA - Jonáš, novější kapela na albu Tomáše Najbrta, CD Twin Quartet, doprovod Jitky Vrbové a účast na řadě dalších nahrávek, každý člen někde jinde, jak už to v životě chodí...). Dnes poloprofesionální skupina, většina členů se hudbou živi hraním hlavně v pražských klubech a barech. Zpěvačka s kytaristou vystupují i komorně s repertoárem gospelů, blues, latiny a vlastních písní.

Kontakt: Josef Sanitrák, Konviktská 15, Praha 1, 02-22220594, e-mail: sanitrak@kiss.cz

film

Rok koně

Rock'n'Roll Will Never Die" (Rock'n'roll nikdy nezemře!)
(YEAR OF THE HORSE)

režie Jim Jarmusch
hudba Neil Young

"Rok koně podle mě není pravý dokument, je to spíše rockový film. Chtěl jsem natočit portrét skupiny, jakousi ilustraci její skvělé muziky. Chtěl jsem ukázat, odkud se tato muzika bere, a umožnit divákům slyšet ji," říká o svém novém filmu Jim Jarmusch. I když se v případě Jarmuschovy filmografie, kterou, bohužel, známe i z naší distribuce téměř celou, jedná o projekt poněkud netradiční, nedá se říct, že by v jejím kontextu neměl opodstatnění. Svět muziky totiž Jarmusche vždy přitahoval, považuje hudbu za nejčistší formu vyjádření a staví ji dokonce i nad film. Sám kdysi hrál v newyorské undergroundové postpunkové kapele The Del-Byzanteens, muzikanti jako John Lurie, Tom Waits, Screamin Jay Hawkins nebo Rufus Thomas hráli v jeho filmech a skládali pro ně i hudbu. Ta měla pak také značný podíl na jejich neopakovatelné atmosféře. Neil Young sice v Jarmuschových filmech nikdy nehrál, zkomponoval ale hudbu k jeho westernu Mrtvý muž. Z něj také vzešlo první video, které Jarmusch pro Younga natočil. Druhé video, které společně natočili, pak určilo i styl Roku koně. Společně s kameramanem a producentem filmu v jedné osobě, L.A. Johnsonem, jenž je podepsán například jako zvukař také pod legendárním Woodstockem (za který byl také nominován na Oscara) natáčet totiž Jarmusch mnohé scény, především koncertní výstupy, také na obyčejnou super-osmičku, čímž získali drsný, zrnitý, ale zato autentický a s hudbou Neila Younga velice přesně korespondující materiál. Film, doplněný ještě starším materiálem z let 1976 a 1986, pochopitelně zachycuje i atmosféru a zákulisi turné, které členové kapely Crazy Horse, doprovázeni Jarmuschem, podnikli v roce 1996 po Evropě a Spojených Státech. Přináší většinou na Hi.8 video natočené výpovědi Neila Younga, ale také například i jeho tatínka, sportovního novináře, autora několika knih včetně jedné o svém slavném synovi. O téměř třiceti letech spolupráce s Youngem vypovídají další členové skupiny Crazy Horse: Ralph Molina, Frank Sampedro a Billy Talbot. (Snímek je také vzpomínkou na lidi, kteří byli po několika let nějakým způsobem s Crazy Horse spojeni, doplatili ale na užívání drog. Neil Young a jeho spoluhráči, rockeři - padesátníci dnes varují, ovšem bez jakéhokoliv mentorování, před jejich užíváním.) Rok koně je ale především o muzice jedné z nejlepších rockových formací, kvarteta hudebníků, kteří za ta léta rozvinuli jakýsi vyšší, kdyby nešlo o rock, dalo by se říct že téměř transcendentální způsob vzájemné komunikace.

Podle Jarmusche je jen málo lidí jako Neil Young, kteří dělají věci, vycházející opravdu z jejich nitra, nikoho neimituji, nezajímají je žádné módní trendy, lidé, kteří jsou originální, a zůstávají sami sebou. K tomu ještě dodává: "Celý hudební byznys se v posledních letech velice změnil. Jsem ale přesvědčen, že to, co je dobré a silné, dokáže přežít i dnes."

Štefan Uhrík

Dlaně

Obrazy života ubohých doprovází komentář plný naděje a lásky

Původní název Ladoni
Výrobce Artur Aristakisjan / VGIK
Rok výroby 1993
Scénář a režie Artur Aristakisjan
Verše Naum Kaplan
Kamera A. Aristakisjan, O. Babajev
Hudba Giuseppe Verdi - úryvky z Requiem

Dokumentární freska Dlaně je ohromujícím dílem debutujícího Artura Aristakisjana (a zároveň jeho absolventským filmem na moskevské VGIK). Autor ještě před studiem na vysoké filmové škole začal natáčet zebračky ve svém rodném Kišněvu. Pět let pracoval s kamerou v terénu a dva roky snímek upravoval. Výsledkem je originální umělecké dílo s obrovskou emocionální silou a se závažnou existenciálně filosofickou výpovědí. Hrubozrný a často technicky nekvalitní černobílý materiál je němý, bez synchronu, což paradoxně umocňuje jeho účinnost. V ucelený tvar jej spojuje střídavě použitá hudba Verdiho Requiem, dvě ukázky z němého historického velkofilmu a především

str. -10

OTEVŘENO JIM RAMOV 2000

Robert Škarda tuba
Evžen Chvojká banjo
Petr Vizina (Šarkózy, Otcovy děti) bicí

Stručná historie:

1995 - první verze: Traband (čti "trojband"), kytara-basa-bicí. Demo "Orel a panna", dvoutaktní rock, 1997 - sestava rozšířená o banjo, CD "O čem mluví muži?", 1999 - nový model: Traband (čti "troubend"), pětitválec klarinet-trubka-tuba-banjo-bicí. Demo "Práce všeho druhu", 2000 - spolupráce s Václavem Koubkem a s Divadlem Na voru, 2 písně na sampleru Zebra (příloha čas. Rock&pop)

Kontakt: Jarda Svoboda, U smaltovny 25, 170 00 Praha 7, tel.: 02-80 67 97, e-mail: jaroslav.svoboda@czech-tv.cz, http://music.taxoft.cz/traband/

Chutney (čti čatný)

Styl: Folk-rock? Lehkej bigbít?

Hana Kočí zpěv
Ivana Valoušková zpěv a různý cingrlátka
Karel Brožek bicí
Jiří Dvořák el.kytara
Dan Dvořák el. basa
Jiří Hilburger klávesy

Vznik v roce 1998, jenom kytarista přišel vloni na podzim, zatím jsme hráli na celostátní Zahradě v Náměšti na Hané, většinou hrajeme v klubech v Brně, teď jsme hráli na Folkových prázdninách v Náměšti nad Oslovou, nahrávku máme live na mp3: [www:http://www.mp3.com/chutney](http://www.mp3.com/chutney).

Kontakt: Dan Dvořák: 0602/777922, e-mail: chutney@atlas.cz, Hana Kočí, tel.: 05/48212052, e-mail: hanakoci@post.cz

Rasim Akirfa

Styl: africká hudba - bubnování kmene Malinka z Guiney

Cécile Boiffin Djembe
Tomáš Ondrůšek Djembe
Pavel Bříza Kenkeni
Petr Hladík Sangba
Jiří Tros/Broněk Pavlíček Doundoun

Vznik v r. 1998, založeno T. Ondrůškem po spolupráci s C. Boffin. Důležité koncerty: festival Košumberk, Janov, Litoměřický kořen, Independent festival Chrudim, Rudolfinum Praha, Lucerna Bar Praha.

Nahrávky: Česká televize - koncert ve Vaňkovce, Brno a koncert na Košumberku

Kontakt: Tomáš Ondrůšek, 569 57 Trstěnice 98, tel.: 0464/634228, Cécile Boiffin, Brožíkova 4026, 530 09 Pardubice

ÚZO

Styl: HOT ROX

Jan TURNER el kyt
David DOUBEK bas kyt
Radek VÁCLAVÍK sampler

Vznik leden 2000, koncerty: Muzika PAKA 2000. K dispozici demoverze připraveného CD.

Kontakt: Jan TURNER, Kamýčká 938, Praha 6 Suchdol, tel.: 02/20922655, Email: turner@seznam.cz

Collaudemus

Václav Klecandr saxofony, flétny
Slávek Klecandr kytary
Lýdie Cablková soprán

Původní česká hudba 14.-16. stol. v soudobé interpretaci zpívaná latinsky.

Kontakt: Václav Klecandr, Štefánikova 751, 517 41 Kostelec nad Orlicí, tel.: 0444-322524, 0445-509351, e-mail: v.klecandr@oku-rk.cz

Slávek Klecandr

Sólový projekt šefa Oborohu, čerstvě vydané CD "Protější břeh" (viz rozhovor v Rock & Popu 7/2000).

Kontakt: Struha 864, 517 54 Vamberk, tel.: 0445-21091, 0445-541067, e-mail: orlicky_tydenik@hrk.pvtnet.cz

str. - 7

ČÍSLO - 0

Jericho

Styl: bigbós

Pavel Jun
Tomáš Jun
Libor Kučera
Mila Lapáček
Tomáš Lavický
Petr Machala

kytara
klávesy
bicí
saxofon, klarinet, zpěv
baskytara, zpěv
kytara

Vzniklo na podzim 1986, první vystoupení se uskutečnilo na dětské vánoční besídce v Borové a Telecím (pochvala od babičky, která mohla vypnout naslouchátka). Od úprav karáskovek, rejchrtovek, najbrtovek, plískovek, atd. přešlo k vlastní tvorbě a od hraní při akcích evangelické mládeže se postupně přesunulo spíše do klubů a na festivaly (Ondřejov, Mlejn, Vox clamantis, Chmelnice, ...). Svého času se pokoušelo doprovázet Igora Osvalda a Tomáše Najbrta. V současné době jsou aktivity řidší, neb se těžko dávají dohromady. Kmenová kapela festivalů, kmenový festival kapely. Dema - "Knotu zadícho ..." (92), "Křídla andělů" (94). Připraveno demo CD.

Kontakt: Tomáš Lavický, 569 94 Telecí 129, tel.: 0463/736124, e-mail: tomas.lavicky@worldonline.cz, Tomáš Jun, Libušina 137, 592 02 Svatka, tel.: 0616/662422 domů, e-mail: t.jun@worldonline.cz

Bohdan Mikolášek

1948 narozen v Praze

Studium:

- elektrotechnika Technická Universita Praha, - Skladba, dirigování Lidová Konzervatoř, Praha, - Zvuková technika Filmová fakulta AMU, Praha, - Církevní hudba Kirchenmusikinstitut, Zurich

Hudební činnost:

1964-68 vlastní rocková skupina, první rozhlasové a televizní nahrávky, - 1968-72 nejznámější jako skladatel, kytarista a zpěvák vlastních písní, jako jedno z dnes již klasických jmen počátků českého folku, - 1969-70 angažmá v divadle Semafor, první gramodesky, - 1972 politický zákaz profesionální činnosti - za píseň Ticho o Janu Palachovi, - 1972-82 různé soukromé aktivity jak písničkářské (např. komponované pořady pro Divadlo v Nerudovce) tak i rozvoj činnosti jako odborníka v oboru elektronické hudby (vybudování vlastního nahrávacího studia, filmová hudba, přednášky o elektroakustické hudbě), - 1974 dvojnásobné vítězství v celostátní soutěži Porta74 (přesto dál na černé listině.), - 1982 odchod do exilu ve Švýcarsku, - Varhaník a dirigent pěveckého sboru, - Vybudování studia pro elektronickou hudbu, - Člen představenstva Švýcarské společnosti pro počítačovou hudbu, koncerty, účast na různých evropských festivalech a soutěžích, - 1984 založení Soft Music (vývoj hudebního software), - 1985 premiéra "Žalm II." Musikakademie Basel, - 1986-87 další experimentální skladby - "Porcelánová hudba", "Matrix dreams", - 1988 produkce vlastní desky "Znovu", - 1989-91 studium církevní hudby, - 1989 - návrat na českou hudební scénu jako písničkář (vydání dvou desek) i jako zahraniční člen české společnosti pro elektroakustickou hudbu, pozvání na různé festivaly, ocenění v soutěžích, rozhlasové a televizní nahrávky, - 1995 zakázkou českého rozhlasu vznikla např. česká verze skladby Žalm II., která se nyní stává základem celovečerního experimentálního živého vystoupení, připraveného speciálně pro 1. ročník festivalu "Starý Zákon a umění" v Praze, září 1995, - 1994 deska ÚDOLÍ, - 1997 deska ULICE

Kontakt: CH: Bohdan Mikolášek, Milchbuckstr.57 CH 8057 Zurich, tel 00411/3611146, fax 00411/3611223, CZ: Bohdan Mikolášek, Pod Brentovou 4, CZ 150 00 Praha 5, mobil 00420603/472958, 004202/544962, e-mail: mikolasek@swix.ch, softmusic@technologist.com, http://clan.ch/mikolasek

Phil Shoenfelt

& The Southern Cross

Styl: Rock

Phil Shoenfelt
Pavel Cingl
Pavel Krtouš
Jarda Kvasnička

zpěv, kytara
housle, kytara
baskytara
bicí

Kapela Southern Cross vznikla v roce 1996, poté co se anglický zpěvák a kytarista Phil Shoenfelt usadil v Praze. Stalo se tak po druhém turné, které v Čechách uskutečnil s Tichou dohodou, aby doprovodnou skupinou. Z Dohody také vzniklo jádro dnešních Southern Cross. Phil pobýval několik let v New Yorku, kde mj. založil kapelu Khmer Rouge a po návratu do Anglie absolvoval několik koncertů společně s Nickem Caveem.

V roce 1997 vydávají PS&SC CD Blue Highway. Po jejím vydání se ke skupině připojuje houslista Pavel Cingl a v roce 1999 vydávají zatím poslední album Dead Flowers For Alice. Díky licenci německé značky ZYX music se tento titul dostal do celosvětové distribuce a kapela tudíž v poslední době tráví většinu času na koncertech v zahraničí, naposledy proběhlo úspěšné turné v Řecku společně s americkou kapelou Willa Oldhama. V Čechách se PS&SC pravidelně objevují na různých festivalech např. Trutnov a zřídka také na klubových vystoupeních po celé republice.

Kontakt: agentura EXUPERY, Dělnická 34, 170 00 Praha 7, tel. 02/83870735 nebo Pavel Cingl mobil: 0602 352870 e-mail: exupery@volny.cz, http://go.to/shoenfelt

My Dry Willow

Styl: Rock

Vladimír Kaplan
Petr Hájek
Pavel Prechtl
Eda Hájek
Míra Čapek

zpěv, el. kytara
basová kytara
Fender Rhodes piano, trumpet, fukací harmonika
Hammond varhany, vokál
bicí

Založeni v r. 1991 (My Dry Willow = Moje suchá vrba -> Suché Vrbné je čtvrtí v Českých Budějovicích). Kapela hrála v Bunkru v Praze, účastnila se soutěže Marlboro Rock In. V r. 1991 ji vychází u Black Pointu na MC demo The Last Thing I Can Give To You. Vlastním nákladem vydává 3 CD: My Dry Willow (1995), Food of the Soul (1997) a Whisper in My Ear (2000). V letech 1997 a 1999 se účastní festivalu Vinelz am Bielersee ve Švýcarsku. Letošní rok je ve znamení častého hraní po celé ČR.

Kontakt: Mirka Koukolová, Dukelská 17, 270 01 České Budějovice, tel. 0602/839647, e-mail: mirkakoukol@seznam.cz, http://www.nemcb.cz/mdw.html

neděle 27. srpna:

Hana Kaslová - Ryšavá

Studovala hru na varhany na teplické konzervatoři ve třídě Jindřišky Slavíkové a na pražské Akademii múzických umění u Jaroslava Tůmy. Nyní vyučuje na Církevní konzervatoři v Kroměříži a na Základní umělecké škole v Prostějově, věnuje se hře na cembalo.

Kontakt: tel.: 0508-337081

Josef Sanitrák

& Gee Band

Styl: nevím - jazz, latin, blues, folk, etnic... toto vše + něco navíc.

Diana Weinertová
Josef Sanitrák
různí kontrabasisté, případně bubeníci

zpěv, perkuse
kytara

